

Ideen med at reovere Spækhugger D1 var og er, at båden skal ligge i sejlklubber, hvor Spækhuggersejlere kan sørge for at passe båden og leje den ud for et mindre beløb, så danske sejlere kan komme ud og prøve at sejle Spækhugger.

Da vi skulle en tur på vandet lå D1 i Nordhavnen i København, fordi Kvindelig Sejlklub i øjeblikket har lånt båden. Vi sejlede en sen eftermiddag i en jævn til frisk nordlig til nordøstlig springende vind. Besætningen bestod af Mette Moeslund, Kvindelig Sejlklub, Rune W. Andersen, Sejlklubben København og Henrik Hansen, BÅD.

Det blev en herlig og legende let sejlads, fordi D1, "Spækhuggeren" har sin store splinternye og knasende sprøde genua i fin stil og virkede dejlig hurtig og letdrevet. Der var desværre ikke log eller GPS om bord, så vi har ingen data på sejladsen.

Samtidig var båden i meget fin balance på roret og var både nem at

styre og reagerede livligt på roret. Båden har flushdæk og et beskedent firkantet cockpit, hvor vi sad på dækket. Der var en bøjle som fodstøtte i midten af cockpittet.

Vi skulle krydse et langt stræk ud af havnen med mange vendinger, og her sad vi fint to mand fremme i hver side af cockpittet med et genuaspil på dækket lige foran os, så det var nemt og hurtigt at hale genuaen hjem, når rorkvinden Mette vendte. Stabiliteten i båden betød, at vi kunne blive siddende ved hvert spil i pustene.

Båden sejlede også fint med den store spiler, så det blev et par fine timer på vandet med D1, og vi gik fra borde med store smil på læberne.

Denne originale Spækhugger er så dejlig enkel og sjov at sejle, at den pirrer ens basale sejlglæde, hvor man med Paul Elystrøms ord leger med båden og vinden. Om læ er den oprindelige og den gennem årene ombyggede aptering fjernet, så den om læ fremstår nøgen med